

உ
கடவுள் துணை.
கும்பகோணம் கே. சுந்தரம்மாள் இயற்றிய
சகுந்தலா சரித்திர மென்னும்
துஷ்யந்த நாடக குமமி

இ ஃ து
கும்பகோணம், புஸ்தகவாப்பு
ஆர். கோவிந்தலாமி நாயுடு அவர்களால்
கும்பகோணம்
ஸ்ரீ கோமளாம்பாபிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[இதன் விலை]

1925

[அனா 4]

ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.

கடவுள் துணை.

சகுந்தலாசரித்திரமென்னும்துஷ்யந்தநாடகமும்மி

முதற்காட்சி கும்மிமெட்டு தரு.

மங்களமாகவே யிருந்தான்

சபையில்

மஹாரிஷிகளும் தேவா

தம்மில்

எங்கும் நிறைந்திருக்கும் சமயத்

தனில்

இடையூர் நேர்ந்ததை

கேழ்ப்பீர்கள்

அப்போதுசும் மாதனங்குலங்

கிடவே

அக்னி சுவாலைகளும்

விசிடவே

எப்போதுமில்லா வதனிற்

குட்படவே

ஏதத்சயமோ பதி

கெடவே

முனிவர் தேவர்களும் முற்றுமாலோ

சித்து

முகந்துமே எங்கினும்

பரிக்ஷித்து

தனிதனி தோன்றாமல் தானின்றார்

யோஜித்து

தகிக்குங்கரணம்யாதோ மதி

குறைத்து

விஸ்வாமித்ர முனி விளைத்திடும்

தவத்தினாலே

விசுதேயக்கி சுவாலே

பென்மேலே

பஸ்மீகரமாகும் பத்துநிமைப்

பின்னால்

பராமரிக்கை வேண்டாமினி

பலகால்

தவத்தை யழிப்பவர் தானயெவரோ

அறியேன்

கூணத்திலென்முன்னம் வருவாரா

கற்றான்

அவர்கட்குவேண்டிய வரமளித்

திடுவேன்

அன்பாகவேவாரிர் துரிதமாய்த்

தான்

என்றவுடனே எங்கடா

மேனகை

எதிரவந்து வந்தித்து

முத்துநகை

இன்றேசென்றுதவமழித்து வாரேன்	பகை
எந்தனைநாணச்செய்யாதீர்	வகை
அறிந்துகெடுத்து அரைநொடியில்	வாரேன்
ஆக்கைப்படி முடிக்கச்	செல்கிறேன்
வெறிகொண்டவர்போல் வேந்தரே	நீரேன்
விதனங்கொள்ளவேண்டாம் இந்திர	கோன்
தாம்பூலமெனக்கு தந்திடும்	பதியே
தையியமாய்ச் செல்கிறே	னதியே
பூம்பாதம்போற்றினே ருனையான்	ததியே
பூரித்துசென்று வாரேன்	நிதியே
அப்படியே நீ போய்வா வென்று	சொல்லி
அருளினபடிக்கே யாங்கு	மெல்லி
ஒப்பிலாவாருசு ஒய்யாரபூ	வல்லி
ஒங்கி நடந்தே முடித்தாள்	மல்லி
நல்லவுடைகள் நயமாக	அணிந்து
நங்கையும் பல அத்தர் பூசிப்	பரிந்து
சல்லாயுடுத்தியே சார்ந்தனள்	தெரிந்து
சமத்காரமாய்ச் சென்றான்	தடம்புனைந்து

[2-வது கட்டம்.]

நல்ல பட்டணங்களில் சிறந்த	
பட்டணமான ஹஸ்தினாபுரியில்	
திட்டமுடன் அரசுசெய்தான்	
துஷ்யந்தன் என்றொரு ராஜன் உண்டாம்	1
வேந்தருக்குட் சிறந்தவனும்	
ஸாந்தமுடைய தயஸீலனும்	
பக்தருக்குட் உபகாரனும்	
மண்ணிலிருந்து அரசு செய்தான்	2

நாலுவேதம் ஆறுசாஸ்திரம்
நன்றாய் அறிந்த குணசீலன்
மூவராலும் புகழ்பெற்றதிபாலன்
மூற்றுமறிந்த தயஸீகன்

3

தேட்டமுடன் ராஜ்யத்தில்
வாட்டமொன்று இருக்கக்கண்டு
வேட்டையாட மனதிலெண்ணி
ராஜன் வெளி புறப்பட்டானே

4

[3-வது கட்டம்.]

வந்தனம் தந்தேன் என்ற மெட்டு.

வேட்டையாடினான் துஷ்யத்தன் வேட்டையாடினான்.
கோஷ்டமுடனே ராஜினுமொரு
காட்டில் சென்று அடித்துமே
தட்டோட்டமாய் விளங்கும் காட்டில்
தெரியமாய் சென்று தொடுத்துமே

வே

யாளி கரடி சென்னுய்களும்
முள்ளம் பன்றி முயல் மான்களும்
அங்கும் குலைந்து சினநதுமே
அப்பால் விழுந்து ஓடடவே

வே

கரடி புலி சிம்மங்களும்
அப்பால் விழுந்து ஓடடவே
ஒரு மாணிக்கண்டு மகிழ்ந்து ராஜன்
தானும் பின்னே வோடவே

வே

[4-வது கட்டம்.]

மானும் மறைந்நிட மகிழ் மனம் கண்டு

மனதுனில் மிகவருந்தி

சானகமெங்கிலும் அலைந்துமே

வழிதோன்றிடாமல் திகைத்தான்

1

ராவணனுடைய அசோகவனம் போலும்

ப்ருந்தாவனம் போலும்

ஆதிசேஷனாலும் மகிமை சொல்லக்கூடாத

வற்புகவனத்தைக் கண்டான்

2

மல்லிகைமூல்லை மொகுழம்பூ ரோஜா

மந்தாரை மருக்கொழுந்து

அல்லிதாமரை அழகுள்ள சூர்யகாந்தி

அற்புத வனத்தைக்கண்டான்

3

குண்டு மல்லிகை குடகுமல்லி

இருவாஷி கஸ்தூரி அரளியுடனே

எண்டிசையும் மணக்கும் தாழை சம்பங்கிமூல்லை

தழைந்திடும் வனத்தைக்கண்டான்

4

பிச்சி நந்தியாவட்டை பெருமாளணி தெளகி

பச்சை அரளியுடனே உச்சிதமாகவும்

ஜவந்தி ஜன்பகை

உகைத்திடும் வனத்தைக் கண்டான்

5

காடை கபோலம் கௌதாரி

அன்னம்மகில் சூயில் மரடைப்புறா

அடைக்கலமெனுவாத்து

வானமும் அழகியகிளிவகையும்

6

அழகியவனத்தை அரசனும் கண்டு
 ஆச்சர்யம் மனதில்கொண்டு
 மனமகிழ்ந்து மடுவிலியிறங்கி
 நீர் கொண்டு மன்னனும் இறங்கும் போது

7

5-வது கட்டம்.

ஷண்முகனைக் காணாமல் என்ற மெட்டு.

இவ்விதம் துஷ்யந்தன்

இருந்திடும் போதிலில்
 அவ்விடந்தனில் வந்தாள்

அழகிய சகுந்தலா

ஆரிரம் மாத்துள்ள

அபரஞ்சி பொன்போலும்
 மாவின் தளிர்போலும்
 மங்கையின் ஒளி போலும்

2

அன்னம் போல நடையையும்
 அழகியஜடைபோலும்
 மின்னல்போல் ஒளியையும்
 ஏந்திழை வடிவையும்

3

முருக்கை இதழ்போலும்
 மொய்குழல் ஆதரவும்
 உருக்குத் தங்கம்போல்
 தேகத்தின் வடிவையும்

4

அம்பு வளைந்தாப்போல்
 அழகிய புருவமும்
 உம்ப உலகில் மாதுபோல்
 அவள் தோன்றினாளே

5

கண்ணடி போன்றது
கபோலத்தின் காந்தியும்
ஸ்வர்ண கலசம்போன்ற
மங்கையின் முகத்தையும்

6

சந்திர விம்பம்போலும்
தாமரை இதழ்போலும்
ஏந்திழை இன்பமுகதெளி
இசைபார்வையும்

6-வது கட்டம்.

கண்டானே துஷ்யந்தராஜன் மனதூனில்
மயட்டுகரண்டானே துஷ்யந்தன்
தெய்வலேகத்துமாதோ இவ்வனம்
தன்னில் பாவையிருக்கும் சூதோ
ஆதிலகூழிமாதானே பார்வையோ
நான் ஏதும் அறிகிலேனே

2

ரம்பை ஊர்வசிதானே

3

இவ்வடிவீள்ளமங்கை நானறியேனே

4

சூயிலோ இவள் சூயலும்

மங்கையின் சாயலமயிலோ நான் அறியேனே

அன்னநடையழகி இம்மாதபேரல

அவனியில கண்டதில்லை

6

(7-வது கட்டம்)

பார்த்து மந்த துஷ்யந்தன்

பாவையர் தன்னருகில் வந்து

நேத்திரானந்தங்கொண்டு

நின்று அவன் ஏதுரைப்பான்

1

சுந்தரவதனுவே நீ

இந்தவனம் தன்னில்
ஒண்டியாய் வந்திருக்கும் வயணந்தன்னை
எந்தனுக்கு நீ உரையாய்

ரிஷிகளுடைய ஆஸ்ரமத்தில்
அழகுடைய கன்னிகைதான்
இருந்திடும் வயணந்தன்னை
எந்தனுக்கு நீ உரையாய்

3

உன் சுந்திரவடி கண்டு
கோகையரே எந்தனுக்கு

சிந்தைமிக தளறுதடி
உன் வரலாறுறையாய்

4

கானகத்தின் இடைத்தன்னிலே
கண்மணியே இருப்பதேது
ஏன் மனோகரமே மயில் அன்னமே
மங்கையே நீ உறைத்திடுவாய்

5

முற்றும் துறந்தவர்கள்
சற்றை உந்தன் அழகு கண்டான்
பத்தி உந்தன் அடிபணிந்து
பொற்கொடியே மோகங்கொள்வார்

6

உந்தனுடைய தந்தை தாயார்
எந்தவிடம் தனில் இருக்கார்
துஷ்யந்தன் மனமகிழ்ந்து கேட்க
பொற்கொடியு மேதுரைப்பாள்

7

ராஜாவே கேளுமையா

நான் சொல்லும் வசனங்கேட்டு

ஆளுமையா

ராஜா

நெடுங்காலம் விஸ்வாமித்ரர்

நெடுந்தவசு புரிவதைதேவர்கண்டு நடுங்கி
மேனகையையனுப்பி தொடங்குந்தவசை

அழிக்கச் தொன்னார்

ரா

தெய்வலோகத்துமாதுவாம்

தோடையரை விஸ்வாமித்ரரும் கண்டு
சேர்க்கையுடனேயிருக்க ஜனித்தேனையா
மேனகை வயத்தில்

ரா

பால்வடிவுகண்டு மாதா மேனகையும்

மனங்களித்து கார்த்தாதரித்து

என்னை கௌஸிகரின்

அரீகினிலே வந்தாள்

ரா

பார்த்து விஸ்வாமித்ரரும்மனம் வெறுத்து

லஜைஐயுடனே அப்பாலே செல்ல

கார்த்தாதரிக்காமலே

கானகந்தன்னில் என்னை மேனகைவிட்டாள்

ரா

மாதா மேனகையுமென்னை

கானகந்தன்னிலேவிட்டுமவள்

தன்னுடைய லோகத்திற் செல்ல

மன்னவனே என்னை கண்ணுவர் கண்டார்

ரா

கண்ணுவரிஷியுமென்னை கார்த்தாதரித்து

எடுத்துவர் பன்னகசாலையில்

கொண்டுபோப்பாவித்து

என்னை வளர்த்து வந்தார்

ரா

சகுந்தலா பசுபிகள் என்னை

சிறகாலனைத்து கார்த்தமையால்

சகுந்தலா தேவியென்று

உகந்து கண்ணுவர் நாமகரணஞ் செய்தார்.

ரா

(8-வது கட்டம்)

சகுந்தலைபுடைய வசனங்கள் கேட்டு

துஷ்யந்த ராஜன் மகிழ்ந்துமே

ஒருவார்த்தையுஞ் சொல்வான்

1

வடிகில்மிசுந்த சகுந்தலை மாதே

உன்னை நானும் சுடிமனம்

புரிந்திடுவே னிப்போதே

2

அண்டன் வலகதமிர்த மொழியாளே

உன்மேல் ஆசைகொண்டு

மனம் உருகுகிறேன் நானே.

3

இப்பொழுதே உன்னை நானுமே

சகுந்தலைமாதே தப்பாமல்

மணம்புரிய அருள்செய்தருளுவாய்

4

எந்தன் மீதில் இரக்கங்கள் கொண்டு

சகுந்தலைமாதே ஸந்ததமும்

சேர்ந்து ஆளுவாய்

5

நாடு நகர் ராஜ்யம் உன்னுது

சகுந்தலை மாதே

சூடும்பாணம் ரத்னம் உன்னுது

6

டிராமா மெட்டு

ராஜனே நீர் சொல்லும் மொழி

ஞாயமல்லக்காணும் என் தந்தை வரவேணும்

உம்மை இன்று மணம் புரிந்தால்

எந்தன் மனம் நானும்

1

கண்ணுவரறியாமலே கைதொடலாகுமோ

பெண்களுக்கு அழகாமோ

மன்னவனே எந்தன் மொழி

அறிந்து உரை செய்வீர்

2

தன்னைத்தானே ஒருவருக்கும

தத்தம்செய்யலாமோ தையலர்க்கழகாமோ

ஐயன் கண்ணுவரிஷிக்கு

என்மேல் அருமைபுமுண்டாமே

3

காய்கிழங்கு ஆயச்சென்ற

கண்ணுவரிங்கே வருவர்

தமக்குஎன்னைத்தருவர் மன்னவனே

என்னைநீரும்மகிழ்ந்து மணம்புரிவீர்

4

காவடிசிந்து

ராஜனே உம்மைநம்பி கைதொட்டால்

த்வேஷமில்லாமல் சேர்ந்து ஆள்வீரே

1

எந்தனுக்குமே மைந்தன் பிறந்தால்

உமதுராஜ்யத்தை தந்தருள்வீரோ

2

ஸத்யனேஎனக்கு புத்ரன் பிறந்திட்டால்

சிறத்தையுடனே பட்டம் அளிப்பீரோ

3

எந்தனையுமே மோசஞ்செய்யாமல்

வேந்தனேநீரும் வெறுத்துத்தள்ளாமல்

4

இருந்திடுவது நிச்சயமானால்

பொருந்தியிருபேரும் மணமும்புரியலாம்

5

அல்லவற்றுநீர் அசத்தியங்கூறினால்

தந்தைவரமட்டும் தாமஸஞ்செய்வீர்

6

11 வது சுட்டம்

வேறு காவடிச்சிந்து

இந்தவிதம் சகுந்தலை எடுத்துரைக்க

மன்னவன் துஷ்யந்தன் மரதுவைநோக்கி

1

- அன்னமேமயிலே அழகுடையமாதே
இந்தவிதம் சொன்னால் இனி என்னசெய்குவேன் 2
- கன்னியர்கள் மனங்கொண்டோர் புருஷனையும்
குணமாய் விவாகம்செய்தால் குற்றமாகுமோ. 3
- கண்ணுவரிஷியும்வந்தால் ஒன்றுமேசொல்லார்
கண்மணியே உன்னைக்கண்டால் ஆனந்தங்கொள்வார் 4
- தந்தையரும் அளவுனான்
தாமஸஞ்செய்தால்
எந்தனதுராஜ்யம் என்னவாகுமோ 5
- சந்தரியே உந்தன்மனம்
க்லேசங்கள்விட்டு காந்தரவிவாஹம்
செய்து களித்துக்கொள்வாய் 6
- காந்தர்விவாஹம்செய்து கண்மணியே
நான் இந்தவனம்தனில் உந்தனுடனிருந்து
சந்ததமும் உந்தனுக்குமைந்தன்பிறந்தால்
எந்தனதுராஜ்யம் சொந்தமாகவேன் 7
- மோசஞ்செய்வேனென்று எண்ணவேண்டாம்
ஆசைக்கண்ணே உந்தன்மீதில்
ஆணையாய்சொல்வேன் தேசமெல்லாம்
நீபெறும் மைந்தனுக்கென்று
தேவர்கள் அறிய
ஸத்யம் செய்வேன்.

(12வது சுட்டம்)

- ஜெகம்புகழும் வையகத்தில் என்றமெட்டு
ஸத்தியமாய் அரசன்சொல்ல
சகுந்தலையும்கேட்டு மணம்புரிய
உட்பட்டு அத்தினத்தில் ஸகுந்தலையும்
அரசன் கையைதொட்டு.

- கானகத்தில் துஷ்யந்தன்
ஸகுந்தலையை விரும்பி இருவரும்
மணம்புரிந்து மனோஞ்சிதமான
சந்திரமாதுவுட னிருந்தான் 2
- சிலநாட்கழிந்தபிறகு தேவியரே உன்னை
எனது ராஜ்யம் தன்னில்
அழைத்துச்செல்வேன் என்று சொல்லி
அரசன் பட்டணம் சென்றான் 3
- சகுந்தலையின் சமாசாரம்
கண்ணுவரு மறிந்து
ஞானதிருஷ்டியால் தெரிந்து மகிழ்ந்துமந்த
மஹாமுனியும் மாதுதன்னை நோக்கி 4
- மங்கையே நீ செய்ததொரு மர்மமெல்லாம்
அறிந்தேன் ஞானதிருஷ்டியால்
தெரிந்தேன் ஸங்கையாகயிருக்கிற
ஸங்கதியும் தெரிந்தேன் 5
- சந்திரவம்ஸம் தழைய ஒரு மைந்தனைப் பெறுவாய்
சந்தோஷமா யிருப்பாய்
சிந்தைதனில் கவலைவிட்டு
தேன்மொழியே வாழ்வாய் 6
- திங்களொருபத்து மாச்ச தேன்மொழியாள்
வயிற்றில் ஜனிக்த பாலன் உதித்தான்
செங்கையினால் மகனை வாரி
தையலரும் அணைந்தான் 7
- மஹாரிஷியும் சகுந்தலையின்
மைந்தன்தன்னைப் பார்த்து
பரதன் என்று பேரளித்து
சகலவித வித்தைகளும் தவமுனியால் கற்றான் 8

வடிவிலுந்தேஹவலிமையிலும் வரவரமேற்புடவே
யாவரும் புகழ்ந்திடவே
திடமாய் மகனைக்கண்டு
தாயும் மகிழ்ந்திடவே

9

அஞ்சாதேநெஞ்சுடைய ஆனபரலனுற்றும்
கானகந்தன்னில் சென்றும்
மிஞ்சிய மிருகங்களோடு
அஞ்சாமல் புத்தம்புரிவான்

10

கஷ்டமிருகங்களோடு பாலன்
தொந்தயுத்தங்கள் புரிவான்
கரடிபுலிகொய்வான் இஷ்டமுடன்
அன்னைபாதம்தன்னில் வந்துபணிவான்

11

தனயனுடையசமத்தைக்கண்டு தையலரும்மகிழ்
கண்ணுவரும் புகழ்
இவ்விதமாய் கானகத்தில்
இருந்திடு மப்போது

12

சகுந்தலையும் துஷ்யந்தன்
வரவைமிகப் பார்த்தாள் வராமல்
மனம் வெறுத்தாள் அந்தரங்கதோழியுடன்
அழுதுசொல்வாள் வார்த்தை

13

[13-வது கட்டம்.]

[ஒட்டாரகம்]

மன்னன் துஷ்யந்தராஜன்
எந்தன் சகியே
இன்னும் வரக்காண்கிலேனே
ளிரையில் வருவதாயும்
எந்தன் சகியே
வேந்தன் சொல்லிப்போனாராம்

1

2

- கூட்டிச் செல்லுவே னென்றார்
எந்தன் சகியே
கொற்றவனைக் காண்கிலேனே 3
- அழைத்து நான் செல்வேனென்றார்
எந்தன் சகியே
அரசன்வரக் காண்கிலேனே 4
- மனைவியென் றென்னைச் சொன்னார்
எந்தன் சகியே
மன்னவனுரை பொய்யாமோ 5
- நானே வருவேனென்றார்
எந்தன் சகியே
நாதன்வரக் காண்கிலேனே 6
- வருஷம் பனிரண்டாயுட
எந்தன் சகியே
பர்த்தாவரக் காண்கிலேனே 7
- மைந்தன் பிறந்துவிட்டான்
எந்தன் சகியே
மன்னவன் துஷ்பந்தனுக்கு 8
- குழந்தை பிறந்துவிட்டான்
எந்தன் சகியே
கொற்றவனைக் காண்கிலேனே 9
- பட்டம் அளிப்பேனென்றார்
எந்தன் சகியே
பர்த்தாவைக் காண்கிலேனே 10
- எந்தனையும் மைந்தனையும்
எந்தன் சகியே
எப்போகூட்டிச் செல்வாரடி 11

[14-வது கட்டம்.]

[மலையின்மேலே மகானிருக்கிறார்]

மாது அவள் மனம்வருந்த

மகரிஷி பார்த்து

வதுக்கிந்த கவலை

உனக்கெந்தன் கண்மணியே

1

அஸ்திபுரிக் கதிபதியான

அரசனை அடைந்தும்

மெத்தமனதில் கலக்கங்கொண்டு

தேங்கலாகுமோ

2

உத்தமமான துஷ்யந்தன்

உன்னை மறந்திருப்பானே

சின்தைதனில் கவலைகொண்டு

தேங்கலாகுமோ

3

காட்டிலே நீதனி

இருந்தால் கார்யமாகுமோ

நாட்டிலே நீசென்று

உந்தன்நாதனே டிருப்பாய்

சகுந்தலையுட மகனைக்கூட்டி

மகரிஷி அனுப்ப

அரசனுடைய அரமனையில்

சகுந்தலையும் வந்தாள்

[15-வது கட்டம்]

துஷ்யந்தன் தரு

அடிஎன்னடிஎன்னடி

நீவிஉனக்

கார்தொட்டுக்கட்டினார்

தாவி

தடிபோல்தின்றென்னைந்

கேலிசெய்ய

தளுக்காய்வந்தாயோ ஜெக

ஜாவி

சகுந்தலா தரு
 அன்றுநீர்வனமதிற கண்டு மிக
 ஆசையதுமென்மேலும் கொண்டு
 நன்றுசொன்னீர் இந்த பெண்டு கேட்டு
 நயமுடனேசித்தேன் தொண்டு

துஷ்யந்தன் தரு
 வன்னடியிரு கையை விசி இனி
 எதிர்க்கிறுப்பஜாதி சீசி
 உண்ணக்கண்டதில்லை பிசாசிபோடி
 உருகிதளுக்காதே பேசி

சகுந்தலா சொல்
 நான் அன்றுதற்கிக்கமெய் மீறிநீரும்
 நாட்டங்கொண்டுவந்தீர்வே சாறி
 வீண்தர்க்கம்செய்கிறீர் சீறி என்
 வேந்தர்க்கிதாமோஉப காரி

துஷ்யந்தன் தரு
 சதுகாரியுன்ஜெபம் செல்லாதே சீசி
 தகாதவார்த்தைநீ சொல்லாதே
 பதுவ்வரதாதனமென்னை வெல்லாதேபோடி
 பசப்பாதே என்முனம் நில்லாதே

சகுந்தலா தரு
 இப்படிசொல்வது யாகுமோநீதி
 என்னைத்தூரலாமோ பிரக்யாதி
 ஒப்பிலாதேசிடாதீர்நான் அநாதி
 ஒ ஓ என்கோவேகாரும் வேதி

துஷ்யந்தன் தரு
 கத்தாதேபொய்பேசி மாதே
 கபடஞ்செய்தாரினி மீதே
 நத்திபொய்கூறிடில்
 நடுக்கச்செய்வேனிப் போதே

நீ
 தீதேபாவாய்

சகுந்தலா தரு

மானிலம்புகழ	தொட்டிர்	இந்த
மங்கைவார்த்தைக்கு	முட்பட்டிர்	
வானம்பூமிசாக்ஷி	யிட்டிர்	ஏன்
மன்னரேமனமது	எட்டிர்	

துஷ்யந்தன் தரு

பேர்போபயித் துயக்	காரி	இந்த
போக்கிரிதனமென்னடி-	நாரி	
சீபோநில்லாதடி-	கோரி	இனி
சிதறச்செய்வேனுனை	சீரி	

தரு

அள்ளி அள்ளி குடிக்கும்

மங்கைமனமும்வாடி
 தங்கினள்மெய்கூடி
 நங்கைபதுங்கினள்ஜாடி
 மிகவுடாடி
 அங்கேசிர்த்தித்தனன்கோடி
 அருமைமகனும்
 பெருமைகுலைய
 தெருவில்நின்றனள்
 சிறுமையாவினி
 நடுத்தெருவிலே இந்நாள்
 விடுக்காதீர் சம்பன்னு
 அநிக்காதுமெய்மொழிமன்னு
 ஒப்ரசன்னு
 கெடுத்தீரே என்செய்தேன் முன்பால்
 கெம்பிரமாக
 நம்பிநின்றேனே
 சும்பிகலங்க

வம்பிற்காளானேன்
 என்றுகலங்கிமாது
 நின்றிருக்கும்போது
 குன்றிமேன்கையஞ்சாது
 வந்தாள் ஹேது
 கொண்டேகிலாள் புயமீது
 கோபித்தமன்னன்
 பாபமென்றுமே
 ஆபத்துக்குமோபரி
 தாடமாய்தின்றனள்

வேறு தரு

தெம்மாங்கு

செர்படவன் கடலுக்குமே
 சென்றானேமீன் பிடிக்க
 சும்பல்மீன்களில் பெரிய
 குமரிமச்சமுந் துடிக்க
 ஆந்தமீனைப்பிடித்து வந்து
 அறிந்தனன் துண்டமாக
 சுந்தரமான மோசூரந்
 துணைவனுங்கொண்டான் வேத
 செட்டிகடைக்கு விற்றிட
 சென்றுகாட்டினான் வலையன்
 கிட்டினார் சேவகர் கண்டு
 கிருபையுடன் கேட்கவலையன்
 வலையனு முள்ளபடி
 வழத்தினான் அரசன் முன்னே
 வலையனாகொடுத்த தவனை
 விரட்டியேரட்டின பின்னே

மாதுசுகுந்தலா வையே
 மனசுந்கொண்டுமெய் வாடி-
 ஏறுமோசு மரையினவேர
 எங்கெங்குந் திரிந்தான் தேடி-
 தேடி தேடித் திரிய லுற்றான்
 தேன்மொழியைக்காணாமலே
 ஒடியிந்திர கானகமே
 ஒதுங்கிதிற்கும் வேளையிலே
 இந்நிரலார் துஷ்யந்தனை
 இங்கனுப்பவேந்தன் சென்றான்
 வந்தவேலைமுடிந்த பின்னே
 வாட்டந்தீர்க்க தங்கிநின்றான்
 அப்சரியாம் ஊர்வசியின்
 அற்புதநந்த வனத்தின்
 ஒபபிலா வழிகைப்பார்த்து
 ஒங்கிருடந்தே சாலைமுன்
 மிகுந்தகவலை யாகியே
 பிரண்டவன் நின்றான்மேடு
 சுகுந்தலைமகன் பரதன்
 தனியாய்சிங்கத்தி னோடு
 திறப்பாய்வாயென்று சொல்ல
 சிங்கந்திறந்தது வாயே
 அறிந்தான் துஷ்யந்தனங்கு
 ஆச்சர்யங்கொண்டு சேயே
 கிட்டிவந்துநெருங்கி யந்த
 கிருபையுள்ளபாலனைக் கண்டு
 கட்டிக்கனியேநீ யார்பெற்ற
 கண்மணியேசொல்வாய்விண்டு

என்னவும்பாலன் களித்து
 என்னுந்துதான் சீராய்
 அண்ணபேர்சகுந்தலை யாகும்
 அப்பன் துஷ்யந்தனேபாராய்
 என்றவுடனே மன்னன்
 எடுத்தவனை முக்த மிட்டு
 குன்றினான்மனங் கலங்கி
 குழந்தைக்குயிட்டரன்பொட்டு
 இந்நிரன் ஊர்வசியும்
 இறைவனைவாழ்த்தியேக
 சுந்தரிசகுந்தலாவை யும்
 சுதன்பரதனை முன்னாக
 அனுப்பினாற்புஷணங் கொடுத்து
 அரசனுக்களித்து தன்னார்
 தனில்வந்துமகனுக்குத் தான்
 தனிப்பட்டமுள் சூட்டினார்
 கோளிந்தசாமி யானும்
 நலமுடன்பாடி யேராக
 பாராயணகிருஷ்ண சாமி
 பதிப்பித்தான் சும்மியாக
 பாடினோருங் கேட்டபேறும்
 பண்பாக விரித் தோரும்
 நாடகமா யாடி னோரும்
 ஞாலத்தில்வாழ்வார்யாரும்

ஊர்ஜிசக்ரவர்த்திவாழி தற்பரிமேரி வாழி
 பார்தனிலெவரும்வாழி பாலரொடு மித்ரர்வாழி
 சகுந்தலாசரித்திரமென்னும் துஷ்யந்தநாடகமும்மி
 சம்பூர்ணம்.

அறிவிப்பு.

ஸந்தியாவந்தன பாஷியம். ருக்மஜுஸ் ஸாமஸந்
தியாவந்தனம், புருஷஸூக்தம், ஸ்ரீஸூக்தம்
பூஸூக்தம், நீளாஸூக்தம் முதலியவைகளுக்
குத் தமிழில் பாஷியம் விலை ரூ.

1—8—0

ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம். மதத்ரயபாஷ்யத்தைத் தழு
விய பதவுரை கருத்துரையுடன் விலை ரூ.

2—4—0

ரகுவம்சம். ப்ரதிபததாத்பர்யம் 1-முதல்

4-ஸர்க்கமும் விலை ரூ. 1—0—0

ஸ்மார்த்தயஜுர்வேதஸந்தியாவந்தனம். தமிழில் 0—1—0

ஸ்ரீவைஷ்ணவயஜுர்வேதஸந்தியாவந்தனம். ,, 0—1—0

ஸ்ரீச்யாமளாதண்டகம். ,, 0—1—0

விலாஸம்:—

ஆர். கோவிந்தஸாமி நாயுடு,

புத்தக ஷாப்,

பெரியகடைவீதி,

கும்பகோணம்.